

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 21.1 i direktiv 2014/104⁽¹⁾ och de allmänna principerna i unionsrätten tolkas så, att direktiv 2014/104, och särskilt artikel 10 i det direktivet, är direkt eller indirekt tillämpligt på förevarande tvist som rör samtliga ersättningsanspråk på grund av överträdelse av artikel 102 FEUF som inleddes före ikraftträdandet av direktiv 2014/104 och som avslutades efter det att fristen för införlivande av direktivet hade löpt ut, i en situation där även skadeståndstalan väcktes efter det att fristen för införlivande av direktivet hade löpt ut, eller ska de även tolkas så, att artikel 10 i direktiv 2014/104 endast är tillämplig på de delar av det omtvistade beteendet (och de delar av skadan som uppkom till följd av det beteendet) som ägde rum efter ikraftträdandet av direktiv 2014/104 och även efter det att fristen för införlivande hade löpt ut?
- 2) Kräver ändamålet och syftet med 2014/104, artikel 102 FEUF samt effektivitetsprincipen en tolkning av artikel 22.2 i direktiv 2014/104, enligt vilken "de nationella bestämmelser som antas i enlighet med artikel 21, utöver de bestämmelser som avses i [artikel 22] punkt 1", är nationella bestämmelser genom vilka artikel 10 i direktiv 2014/104 införlivas, med andra ord omfattas artikel 10 i direktiv 2014/104 och preskriptionsreglerna av punkterna 1 eller 2 i artikel 22 i direktiv 2014/104?
- 3) Är en nationell lagstiftning och tolkningen av denna förenlig med artikel 10.2 i direktiv 2014/104, artikel 102 FEUF och effektivitetsprincipen, när den kopplar "kännedom om att skada vållats", som är relevant för utgångspunkten för den subjektiva preskriptionstiden, till den skadelidandes kännedom om "olika partiella skador" som uppstår gradvis över tiden till följd av ett fortlöpande eller fortgående konkurrensbegränsande beteende (eftersom rättspraxis grundar sig på antagandet att den aktuella skadeståndstalan kan delas upp i sin helhet) och med avseende på vilka [skador] utgångspunkten för subjektiva preskriptionsfrister skiljer sig åt, oavsett om den skadelidande har kännedom om den fullständiga omfattningen av den skada som uppstått till följd av den samlade överträdelsen av artikel 102 FEUF, det vill säga en sådan nationell lagstiftning och tolkningen av denna som möjliggör att preskriptionsfristen för skadeståndstalan avseende skada som uppstått till följd av ett konkurrensbegränsande beteende börjar löpa före den tidpunkt då ett sådant beteende, som består i en mer förmånlig positionering och visning av den egna prisjämförelsetjänsten i strid med artikel 102 FEUF, upphör?
- 4) Utgör artikel 10.2, 10.3 och 10.4 i direktiv 2014/104, artikel 102 FEUF och effektivitetsprincipen hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken den subjektiva preskriptionsfristen för skadeståndstalan är tre år och börjar löpa från och med den dag då den skadelidande fick kännedom om eller hade kunnat få kännedom om den partiella skadan och om vem som är skyldig att ersätta denna skada, men enligt vilken hänsyn inte ska tas till (i) den tidpunkt då överträdelsen av rättigheten upphör (ii) den kännedom som den skadelidande personen har om att beteendet utgör en överträdelse av konkurrensbestämmelserna samtidigt som (iii) preskriptionstiden på tre år varken tillfälligt upphävs eller avbryts under den period då förfarandet avseende den fortlöpande överträdelsen av artikel 102 FEUF pågår vid kommissionen och (iv) det inte föreskrivs någon bestämmelse om att det tillfälliga upphävandet av preskriptionsfristen ska upphöra tidigast ett år efter det att domen om överträdelsen vunnit laga kraft?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/104/EU av den 26 november 2014 om vissa regler som styr skadeståndstalan enligt nationell rätt för överträdelser av medlemsstaternas och Europeiska unionens konkurrensrättsliga bestämmelser (EUT L 349, 2014, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Paris (Frankrike) den 30 september 2021 – Doctipharma SAS mot Union des Groupements de pharmaciens d'officine (UDGPO), Pictime Coreyre

(Mål C-606/21)

(2021/C 513/33)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Paris

Parter i det nationella målet

Klagande: Doctipharma SAS

Motparter: Union des Groupements de pharmaciens d'officine (UDGPO) och Pictime Coreyre

Tolkningsfrågor

- Ska den verksamhet som Doctipharma bedriver på och från sin webbplats *www.doctipharma.fr*, såsom den beskrivs i förevarande dom, anses utgöra en av "informations-samhällets tjänster" i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 ⁽¹⁾?
- Om så är fallet, omfattas den verksamhet som Doctipharma bedriver på och från sin webbplats *www.doctipharma.fr*, såsom den beskrivs i förevarande dom, av tillämpningsområdet för artikel 85c i Europeiska direktivet av den 6 november 2001 ⁽²⁾, i dess lydelse enligt direktivet av den 8 juni 2011?
- Ska artikel 85c i direktivet av den 6 november 2001, i dess lydelse enligt direktivet av den 8 juni 2011, tolkas så, att förbudet mot den verksamhet som Doctipharma bedriver på och från sin webbplats *www.doctipharma.fr*, såsom den beskrivs i förevarande dom, utgör en inskränkning som motiveras med hänsyn till skyddet för folkhälsan och som följer av en tolkning av artiklarna L.5125-25 och L. 5125-26 i lagen om folkhälsan?
- Om så inte är fallet, ska då artikel 85c i direktivet av den 6 november 2011, i dess lydelse enligt direktivet av den 8 juni 2011, tolkas så, att Doctipharma får utöva den verksamhet som det bedriver på och från sin webbplats *www.doctipharma.fr*, såsom den beskrivs i förevarande dom?
- Om så är fallet, ska då förbudet mot Doctipharmas verksamhet, som följer av Cour de cassations tolkning av artiklarna L.5125-25 och L.5125-26 i lagen om folkhälsan, motiveras med hänsyn till skyddet för folkhälsan i den mening som avses i artikel 85c i direktivet av den 6 november 2001, i dess lydelse enligt direktivet av den 8 juni 2011?
- Om så inte är fallet, ska då artikel 85c i direktivet av den 6 november 2001, i dess lydelse enligt direktivet av den 8 juni 2011, tolkas så, att det är tillåtet att bedriva en verksamhet avseende "informations-samhällets tjänster" som Doctipharma tillhandahåller?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och Rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter (EGT L 204, 1998, s. 37).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 2001, s. 67).

Talan väckt den 14 oktober 2021 – Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland**(Mål C-633/21)**

(2021/C 513/34)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Kostantinidis, M. Noll-Ehlers)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

A) fastställa att Republiken Grekland

- har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 13 i direktiv 2008/50/EG ⁽¹⁾ jämförd med bilaga XI till direktivet, genom att systematiskt och kontinuerligt överskrida de årliga högsta gränserna för kvävedioxid i storstadsregionen Aten (EL0003) sedan år 2010,
- har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 23.1 i direktiv 2008/50 (jämförd med bilaga XV punkt A till det direktivet) och särskilt skyldigheten enligt artikel 23.1 andra punkten i det direktivet att föreskriva lämpliga åtgärder så att perioden av överskridande kan hållas så kort som möjligt, genom att inte sedan den 11 juni 2010 ha vidtagit nödvändiga åtgärder för att säkerställa att kravet på att den årliga högsta gränsen för NO₂ i storstadsregionen Aten (EL0003) följs, och